

KARJASEKIRI OKTOOBER 2021 - "Minu linn, minu vastutus"

Maa sool. Käes on kohalike omavalitsuste valimiste nädal. Sel nädalal valivad eestlased isikuid ja erakondi, kes saavad kujundama me linnade tulevikku. Kristlastena on meil võimalus ja ka ülesanne kogu seda protsessi mõjutada ja anda linnaelule maitset: *"Teie olete maa sool. Aga kui sool läheb läägeks, millega saab siis teha seda soolaseks? Ei see kõlba enam millekski muuks kui visata inimeste jalgade tallata."* (Mt 5:13) Derek Prince ütleb koguni: *"Meie siin olek muudab maa Jumalale vastuvõetavaks. Kuna meie oleme siin, hoiab Jumala arm veel maad."* Niisiis pole me osa lihtsalt linna elule maitseelamust lisada, vaid me osalus on hädavajalik ka Jumala silmis. Soodoma linna patud olid muutunud nii häirivaks Jumala silmis, et Ta tahtis mõista kohut selle linna üle. Abraham aga hakkas palvetama selle linna pärast, et Jumala kohus ei tuleks, tuues välja mõned õiged inimesed, kes seal elasid, et Jumal nende õigete pärast halastaks selle linna peale. *"Aga ta (Abraham) ütles: „Ärgu süttigu põlema Issanda viha, et ma veel üksainus kord räägin! Vahest leidub seal kümme?" Ja tema vastas: „Ma ei hävita kümne pärast."* (1Ms 18:32)

Jumal otsib ka täna neid "Abrahame", kes julgeksid Temalt paluda, et Ta ei mõistaks kohut ja annaks päästmata inimestele lisaaega meeleparanduseks ning tõeni jõudmiseks. Usun, et kristlastele peab saama harjumuseks ülemate ja maailma rahvaste eest palvetamine. Jumalamees Kenneth Hagin on öelnud: *"Me ei saa enne viimset kohtupäeva pimeduse jõude maa pealt minema kihutada, aga palve abil võime hoida neid jõudusid nõ vahi all, et evangeelium saaks vabalt levida ja inimsüdamed võiksid olla Jumala Sõnale avatud."* See ongi "maa soolaks olemine", et meie palved muudaksid meid, meie linnu ja rahvaid vastuvõetavaks Jumalale, et see sool ei roiskuks ja seda ei visataks "inimeste jalgade tallata."

Mida külvad, seda lõikad. Jumal on andnud meile, usurahvale, maa peal määrata rahvaste ja valitsuste staatust. Kristlaste ülesanne pole oma valitsust ja linnaisasid kritiseerida, vaid nende eest palvetada. Sest tegelikkuses saame just sellise valitsuse, mille oleme ära teeninud, sest mida me külvame, seda me ka lõikame. Paulus kutsub meid üles külvama, oma osa tegema ja palvetama ülemate eest, kes kujundavad meie keskkonda jumalakartliku elu jaoks. *"Ma kutsun siis üles anuma, palvetama, tegema eestpalveid ja tänupalveid kõigi inimeste eest, kuningate ja kõigi ülemuste eest, et me võiksime elada vaikset ja rahulikku elu kõiges jumalakartuses ja väärikus. See on hea ja meeldiv Jumala, meie Päästja silmis, kes tahab, et kõik inimesed pääseksid ja tuleksid tõe tundmisele."* (1Tm 2:1-4) Kiriku ajaloos toimus oluline muutus aastal 312, mil imperaator Konstantinus hakkas tunnustama kristlikku usku ja lõpetas kristlaste tagakiusu. Ta võttis vastu kristliku usu ja andis Milaano ediktiga 313. aastal kristlusele kõigi teiste usunditega võrdsed õigused. Korruga pidi tagakiusatud kogudus avama ukseid kõrgetele ametnikele ja kiriku ajaloos algas teistsugune ajastu. Kristlaste kuulutus ja külv olid vilja kandnud.

Mahesh Chavda, kes oma teenistuse rajamise perioodil paastus keskmiselt 120 päeva aastas, on juhtinud evangeelseid krussaade, kus on osalenud sajad tuhanded inimesed ning on näinud tuhandeid pöördumas Kristuse poole erinevates maailmajagudes. Ta on öelnud nõnda: *"Maailma sündmuste käigus on algatus olnud Jumala ja Tema rahva käes. Ajastu sündmuste haripunkti ei kujunda ilmalike valitsuste tegevus ega sõjaline jõud - otsustavaks tegevuseks on Jumalariigi evangeeliumi kuulutamine."* Valitsus võtab just sellise kuju, milliseks kristlased vaimuliku atmosfääri kujundavad. Kas sina juba kasutad oma meelevald, et palvetada oma linna eest ja laiendada Jumalariiki? Mis on see, mida saaksid täna külvata, et hiljem sellest lõigata?

Kahte liiki relvad. On olemas kahte liiki relvi - vaimulikud ja lihalikud. *"Meie võitluse relvad ei ole ju lihalikud, vaid need on Jumalas vägevad kindluste mahalõhkumiseks."* (2Kr 10:4) Vana Testament räägib loo Juuda kuningast Joosafatist, kes sai teate, et väga suur moabiitide, ammonlaste ja seiri mägismaa elanike sõjavägi on tungimas ida poolt tema riiki. Ta mõistis, et tal pole sõjalist jõudu neile vastu hakata ja pöördus Jumala poole. Joosafati vaenlased lootsid lihalikele relvadele, Joosafat ja tema rahvas kasutasid aga vaimulikke sõjariistu. Kokkupõrke tulemus ilmutab vaimulike relvade täielikku üleolekut lihalikest. *"Siis Joosafat hakkas kartma ja pööras oma palge Issandat otsima; ta kuulutas välja paastu kogu Juudas. Ja Juuda kogunes Issandalt abi otsima, ka kõigist Juuda linnadest tuld Issandat otsima."* (2Aj 20:3-4) Paastu tulemusena tuli rahvas kokku ja Joosafat juhtis nad palvesse. Rahvast sõtta saates pani Joosafat ülistajad etteotsa, kes pidid ütleva: *"Tänage Issandat, sest tema heldus kestab igavesti!"* (2Aj 20:21) Tulemus oli

hämmastav - Jumala rahval polnud tarvis kasutada ühtki füüsilist relva. Kogu vaenulik vägi hävitas iseenda ja keegi ei jäänud ellu. Jumala rahval polnud muud teha, kui vaid sõjasaak kokku korjata.

Milliste relvadega sina võitled? Derek Prince õpetab: *“Võit vaimulikul tasandil on esmane - see tuleb saavutada vaimulike relvadega, millele järgneb tulemus kõigil maistel ja materiaalsetel aladel.”* Kuidas oleks, kui kogu Eesti Jumala rahvas kasutaks innukalt sama põhimõtet ja usuks ning praktiseeriks vaimulikku sõjavarustust, enne, kui asuks sõjakalt sõna võtma, arvamusi avaldama, vaidlema ja meelt avaldama? Ilmselt oleks meie töö peale vaimuvõitlust oluliselt lihtsam, umbes nagu Joosafati armeel. Armsad, lootkem siis Issanda võimsale käele ja uskugem, et Tema tervendab selle maa nagu Ta on seda töotanud.

Meeleparanduse vägi. Seni, kuni kristlased oma valitsuse eest ei palveta, pole neil ka õigust seda kritiseerida. Tegelikult on mitmed poliitilised juhid ja ametnikud oma maiste kohustuste täitmisel palju ustavamad kui kristlased oma vaimulike ülesannete täitmisel. Kas mina ja sina oleme oma ülesannet tõsiselt võtnud ja seda ustavalt täitnud? Kui ei, siis kutsun sind üles meelt parandama ja võtma tõsiselt oma rolli ja vastutust. Vaadake hetkeks, kuidas Nehemja võttis vastutuse oma rahva eest. Ta alustas sellest, et ta tunnistas Jumala ees omaenda patte, mida ta koos Iisraeli rahvaga oli teinud. *“Olgu nüüd su kõrv tähelepanelik ja su silmad lahti kuulma oma sulase palvet, mida ma nüüd sinu ees palvetan päevad ja ööd, Iisraeli laste, su sulaste pärast, ja millega ma tunnistan Iisraeli laste patte, mis me sinu vastu oleme teinud! Ka mina ja mu isa pere oleme pattu teinud. Me oleme väga kõlvatult talitanud sinu vastu ega ole pidanud käske, määrusi ja seadlusi, mis sa Moosesele, oma sulasele, andsid.”* (Neh 6:1-7) Nii lihtne on mõelda, et kui midagi on valesti, on ikka keegi teine süüdi. Jumalakartlik inimene nagu Nehemja, võttis aga vastutuse ja mõtles, mida ta ise oli valesti teinud ja mida ta saaks teisiti teha, et olukord tema ümber muutuks.

Aasta tagasi kogesin, kuidas Jumal noomis mind, et ma pole piisavalt oma valitsuse eest palvetanud. Ma küll elan siin maal ja linnas, kasutades selle hüvesid, autoteid, lasteaeda, tervishoidu, sotsiaalhüvesid jne., kuid ei palveta oma linna ega riigikogu eest. Parandasin meelt ja võtsin südameasjaks paluda igal päeval oma valitsuse eest. Mu peamiseks palveks sai: “Jumal, tõsta üles õiglane ja jumalakartlik valitsus.”

Armas Toompea koguduse pere, julgustan teid sel valimiste nädalal täitma eelkõige oma esmast vastutust palvetada, et meie riigis sünniks Jumalale meelepärased valitsusüksused ja seejärel täitma oma kodanikukohust minna valima ja teha parim valik, mis võiks tuua au meie Issandale Kristusele.

Jumala armu ja õnnistusi soovides,
Pastor Ivo Unt

Toompea kogudus, Tallinn, 12.10.2021